

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/31/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117010860
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3117010860.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Dušana Krč-Šeberu, v trestnej veci proti obžalovanému V. F., nar. X.XX.XXXX v B., trvale bytom F., U. XXX/X, trestne stíhanému pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 2. septembra 2020 prejednal odvolanie obžalovaného V. F. proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 14. januára 2020, sp. zn. 2T/76/2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 14. januára 2020, sp. zn. 2T/76/2017, bol obžalovaný V. F. uznaný vinným zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona na skutkovom základe, že ako konateľ spoločnosti NTG FRIGO SLOVAKIA s. r. o. so sídlom Nové Mesto nad Váhom, Karpatská 367/17, IČO: 46 554 581, si prisvojil finančnú hotovosť v celkovej výške 1.824,-€, ktorá bola dňa 24.03.2015 bankovým prevodom cez internetbanking, z kancelárie spoločnosti DO&DO CARGO s. r. o. so sídlom v Trenčíne na ulici Jána Derku č. 285/43, z účtu č. XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX vedeného v Slovenskej sporiteľni, ako úhrada za faktúry OF 20150001, OF 20150002, OF 20150003, OF 20150005 s 5% zľavou, omylom poukázaná na číslo CZ XX XXXX XXXX XXXX XXXXXXXX, pričom obvinený v tom čase ako konateľ spoločnosti NTG FRIGO Slovakia, s. r. o., na ktorej účet bola omylom poukázaná platba a vedel, že táto mu nepatrí, túto si napriek tomu ponechal a použil na vlastné účely, čím spôsobil poškodenej spoločnosti, EURIDAS s. r. o., so sídlom Svätoplukova 2517/65, Prostějov, IČ: 293 20 2016, Česká republika škodu vo výške 1.824,-€.

Za to bol odsúdený podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona, podľa § 36 písm. j) Tr. zákona, podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, s poukazom na § 56 Tr. zákona na peňažný trest vo výške 300,- Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona obžalovanému pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený, bol ustanovený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace.

Uvedeným rozsudkom bolo tiež rozhodnuté podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku, že poškodenej spoločnosť EURIDAS, s. r. o., Prostějov, Česká republika, ul. Svätoplukova 2517/65, sa odkazuje s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote proti nemu podal obžalovaný odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu. Obžalovaný dodatočne prostredníctvom svojho obhajcu písomne odôvodnil podané odvolanie nasledovným obsahom:

„ I. Námitky proti konaniu ktoré rozsudku predchádzalo

1. Podkvalifikácia obvinenia počas prípravného konania vedie k porušovaniu práv na obhajobu v konaní pred súdom a zakladá porušenie čl.6 Dohovoru.

Je faktom, že celé prípravné konanie bolo vedené na základe vznesenia obvinenia z trestného činu zatajania veci podľa § 236 ods. 1 Tr. zák. (z trestnou sadzbou do 1 roku), keď obžaloba po zmene skutkovej vety z obvinenia inkorporovanej do obžaloby už postihovala obžalovaného za trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. (s trestnou sadzbou do 2 rokov), z čoho plynie, že podkvalifikáciou skutku z obvinenia ak bol skutok vôbec v čase spáchania trestným činom, došlo počas prípravného konania k obmedzeniu možnosti plného uplatnenia práv na obhajobu ku skutku označenom neskôr v obžalobe ako prísnejšieho trestného činu podvodu na odlišnom skutkovom a právnom základe s rozdielnymi znakmi trestnosti ku ktorému sa domáhal práva vyjadriť a doplniť dokazovanie čo prokuratúra odmietla. Tieto pochybenia zakladajú dôvody na zrušenie rozhodnutia § 321 Tr.por ale aj dôvody na uplatnenie postupu podľa § 371 Tr.por.

Najzávažnejším porušením práv na obhajobu je skutočnosť, že skutok v obžalobe po jeho zmene od konštrukcie skutku vyjadreného v obvinení nezodpovedal dokazovaniu v prípravnom konaní a na súde obžaloba nevedla dokazovanie ku podstatným znakom skutku podvodu v akom rozsahu prebehlo dokazovanie v prípravnom konaní ku zatajeniu veci.

Dôkaz: stanovisko OP Trenčín 7.6.2017 vo veci návrhu na doplnenie dokazovania (obsah spisu)

Poukazujeme na rozsudok Štrasburg z 21.7.2015 vo veci sťažnosti I., G. C 29376/12 a 29384/12 voči Slovenská republika z ktorého plynie nasledovné právne vety:

„Právna kvalifikácia skutku vymedzeného v uznesení o vznesení obvinenia musí zodpovedať výkladu práva v jeho štandardoch tak aby alebo možno obvineného znevýhodňovať.

Je neprijateľné tolerovať nesprávnu právnu kvalifikáciu skutku, najmä v prípade ak policajť posúdi skutok miernejšie ako by mal byť správne posúdený. V takýchto prípadoch totiž policajť zavádza obvineného čím porušuje jeho právo na obhajobu.“

2. Chybná právna kvalifikácia trestného konania - zásada nullum crimen sine lege.

Všetky dôkazy vykonané vo fáze prípravného konania boli vykonané na základe pre obvineného priaznivejšej kvalifikácie pre trestný čin zatajania veci podľa § 236 ods. 1 Tr. zák. a skutkovo vzťahujúcej sa ku posudzovaniu jeho konania ku predmetu útoku (objektu tr. činu) ktorou bola „finančná hotovosť“ ako vec v právnom slova zmysle podľa právneho stavu do 31.12.2015.

Obhajoba tvrdí počas celého súdneho konania že skutkovo môže konanie obvineného nanajvyš zodpovedať právne príliehavej právnej kvalifikácii, ktoré konanie však nebolo do 1.1.2016 vzhľadom na posudzovanie peňazí na účte ako veci podľa § 130 Tr. zák. trestným činom.

Po zistení podľa stanoviska GP že skutok nie je možné skutok stíhať podľa § 236 Tr. zák. obžaloba mechanicky prekvalifikovala konanie páchatel'a na trestný čin podvodu podľa § 221 Tr. zák. bez toho aby došlo ku zmene a preukázaniu rozlišovacích znakov týchto odlišných podstát neprípustnou analogiou.

Poukazujeme na rozhodnutie Ústavného súdu ČR pod zn. II. ÚS 2258/14 ku porušeniu čl. 39 Listiny.

Súd sa k námietkam obhajoby k tejto otázke žiadnym spôsobom nevyjadril a v rozpore s ustanovením § 168 Tr. por. nevysvetlil a nevysporiadal s touto námietkou legality postupu..

II. Námietky proti skutkovým zisteniam a vyvodzovaným skutkovým a právnym záverom

1. Neexistencia kvalifikovaného omylu osoby konajúcej majetkovú dispozíciu pre naplnenie podvodného konania ako znaku objektívnej stránky trestného činu podvodu.

Z tvrdení p. L., ako osoby, ktorá mala byť pri uskutočňovaní majetkovej dispozície v mene poškodenej organizácie malo byť preukázané, že úhradu 4 faktúr poukázala táto organizácia omylom na účet inej spoločnosti. Pán L. ako zástupca pôvodného poškodeného nebol oprávnenou osobou podľa ním

predloženého splnomocnenia do spisu, zastupovať poškodenú organizáciu v trestnom konaní. Súd na námietky obhajoby nereagoval ani sa s námietkou nevysporiadal vo svojom rozhodnutí.

Tvrdenie p. L. bolo počas jeho výsluchu na súde znevieryhodnené jeho postojom vo veci keď poriadne nevedel súdu vysvetliť o čo v danej veci ide, ale najmä dvoma listinnými dôkazmi, ktoré do spisu založil v prípravnom konaní práve p. L.. Prvým dôkazom je písomné oznámenie zo 6.3.2015 o zmene čísla účtu vyhotovené NTG FRIGO SLOVAKIA (ďalej v texte „NFS“) adresované EURIDAS, z ktorého plynie, že pokiaľ platba prebehla na nový účet NFS, mohla byť realizovaná na základe poznatkov tohto dokumentu, ktorý vyjadruje, že ide o konanie NFS a nie spoločnosti NTG Transport & Logistics s.r.o. ktorá pôvodne faktúry vyhotovila (ďalej v texte „NTL“), čo by mohlo zodpovedať vyvodu omylu. Teda pokiaľ obvinený dňa 6.3.2015 posielal písomné oznámenie poškodenej organizácii o zmene účtov NFS, potom tento dokument neosvedčuje podvodný úmysel obvineného o vylákani prostriedkov na inú spoločnosť ale pravdivo oznamuje zmenu účtov tejto spoločnosti na účet ktorej so zodpovedajúcou identifikáciou subjektu prijímateľa prostriedkov a účelu platby označením faktúr s dohodnutým skontom S % (podľa dohody s obvineným) poukázal pán L. dňa 24.3.2015 sumu 1824,- Eur na účet NFS o ktorej neskôr začal v rozpore s ním predloženými dokumentmi tvrdiť, že platba bola poukázaná nesprávne.

Dôkaz: výpis z účtu Euridas (v spise)

Ďalším dôkazom je L. vyhotovené a podpísané započítanie EURIDAS voči NTL z 29.5.2015, teda po oboch úhradách súm vo výške 1824 Eur na účet NFS z 24.3.2015 ako aj sumy 2707,- Eur 16.4.2015 na účet NTL, z ktorého plynie, že dávno po úhradách EURIDAS účtuje a eviduje vo svojom účtovníctve ako neoprávnenú platbu práve platbu z 16.4.2015 na NTL vo výške 2 707 €, keď po zápočte fa č. 20150004 NTL voči EURIDASU vo výške 787 € (označovanej ako neuhradenej čo zodpovedá skutočnej úhrade 4 faktúr dňa 24.3.2015 v prospech NFS a nezodpovedá skutočnej úhrade 5 fa NTL zo dňa 16.4.2015) zostáva v evidencii EURIDASU pohľadávka po zápočte na ťarchu pohľadávky 2707,- Eur práve pohľadávka voči NTL vo výške 1920 € a nie tak ako p. L. zavádzajúce uviedol do omylu políciu aj súd, že pohľadávku má EURIDAS voči NFS! Zo žiadneho účtovného dokladu založeného v spise nevyplýva že by Euridas viedol, a účtoval pohľadávku z platby omylom voči NFS. Skutkové zistenia sa majoritne v ekonomickej trestnej činnosti ustávajú na základe ekonomických listinných dôkazov ako sú doklady predložené poškodenou organizáciu a nie na základe interpretovaných názorov splnomocnenca ak ním vôbec bol.

Dôkaz: zápočet Euridas z 29.5.2015 predložený poškodenou organizáciou (v spise)

Súd sa s týmito pre obhajobu ťažiskovými dôkazmi vôbec nezaoberal a nevysvetlil v rozsudku pre aké dôvody ich nezahrnul do svojich skutkových zistení.

V tejto časti poukazujeme a predkladáme už dlhú dobu v súdnej praxi zavedený judikát k pojmu omylu pri podvode, ktorý vypovedá o nemožnosti uvedenia do omylu osobu, ktorá má z postavenia osobnú povinnosť plynúcu z postavenia (konateľ, splnomocnenec) preskúmať podklady a tvrdenia.

Dôkaz: - Judikát súdu k právnej vete omylu

Ide o právnu vetu že omyl musí mať svoju kvalitu, aby bol vo vzťahu k osobe z hľadiska obvyklej miery opatrnosti voči ktorej smeruje spôsobilým vyvolať mylnú majetkovú dispozíciu.

Svedok L. vypovedal v rozpore s dôkazmi, ktoré sám do spisu založil o ekonomických závierkach.

2. Neexistencia úmyselného konania obžalovaného v zmysle vymedzenia skutku.

Svedok L. okrem iného pred súdom na otázky obhajoby vypovedal, že v mene EURIDAS posielal dňa 24.3.2015 za 4 faktúry úhradu s 5 % skontom dohodnutým s obžalovaným a pre účely platby požadoval písomné oznámenie účtu. Je potom preukázané, že obžalovaný zaslal 6.3.2015 spol. EURIDAS oznámenie o zmene účtu spol. NFS a nie NTL a preto obžalovaný omyl nielenže nevyvolal ale z iného dôkazu nevyplýva, že by jeho konanie mohlo smerovať k následku, ktorým by p. L. alebo EURIDAS chcel do omylu uviesť. V okamih prijatia platby bo presvedčený že NFS platba prináleží a až do výzvy adresovanej L. obvineného prostredníctvom SMS nemal pochybnosť o oprávnenosti inkasa.

Z dôvodu, že medzi NFS a NTL došlo k platnému postúpeniu pohľadávok, prijatú platbu od EURIDASU považoval v zmysle dohodnutého skonta 5% za oprávnené prijatú.

K oprávnenosti inkasa poukazujeme na dôkaz v spise ktorým je SMS L. pre obvineného zo dňa 24.3.2015 v ktorej na otázku absencie inkasa píše obvinenému že doobeda platbu poukazoval.

3. Podstatný znak prisvojenia finančnej hotovosti podľa obžaloby nebol predmetom žiadneho dokazovania.

V kontexte konštrukcie skutku nebolo v prípravnom konaní ani v konaní na súde vôbec preverované, či vôbec a akým spôsobom nakladal obžalovaný s prostriedkami na účte NFS, resp. na aké účely boli prostriedky z platby použité. V každom prípade neexistuje v spise dôkaz tak ako tvrdí obžaloba vo výrokovej vete skutku, že by si obžalovaný platbu ponechal a použil na vlastné účely.

Obžalovaný tvrdil že s prostriedkami z údajnej mylne prijatej platby na účet NFS nedisponoval a jeho tvrdenie nebolo žiadnym dôkazom vyvrátené a ani súd sa s touto pre posudzovanie skutku podstavou skutočnosťou pre vyvodzovanie záveru o obohatení nezaoberal.

Pokiaľ skutková veta obžaloby obsahuje výraz „Prisvojenie finančnej hotovosti“ v dejovej situácii, v ktorej sú peňažné prostriedky v dematerializovanej podobe zápisom v elektronickej evidencii a neboli vecou podľa právneho stavu do 31.12.2015 potom malo byť dokazovanie zamerané na preukazovanie prisvojenia peňazí v materiálnej podobe ich faktickým uchopením.

Dôkaz: judikát rozlíšenia medzi zatajením veci a podvodom NSČR 5Tdo/538/2007

4. Zhrnutie skutkových zistení je v extrémnom nepomere s vykonanými dôkazmi.

Súd by mal svoje odôvodnenie k podstatným skutkovým zisteniam vyjadriť jasne a zrozumiteľne vo svojom odôvodnení rozsudku. Zo vo svojich podstatných skutkových zisteniach vymedzených na strane 7 posledný odstavec, vo vzťahu k zásadám legality, a legitímneho očakávania pri odôvodnení usvedčovania páchatela vychádza z podstatného omylu že majetkovú dispozíciu a poškodeným je pán E. a nie tak ako doteraz bolo tvrdené že je ním pán L.. Odôvodnenie rozsudku nezodpovedá elementárnym požiadavkám na zrozumiteľnosť a legalitu rozhodnutia ako takého pretože navodzuje s úctou k súdu dojem že buď nepochopil vôbec podstavu posudzovaného konania alebo vyhotovoval rozhodnutie v hlbokom nedorozumení neumožňujúcom udržateľnosť rozhodnutia porušujúceho základné princípy spravodlivého súdneho konania.

5. Neopravené hodnotenie hmotnoprávných dôsledkov postúpenia.

Súd vychádzajúc zo záveru že nebolo preukázané zaplatenie postúpenia pohľadávky vyvodil záver o neexistencii alebo neplatnosti postúpenia pohľadávok v rozpore ustanoveniami § 524 a nasl. OZ.

Ide o neoprávnené skutkové zistenia a právne závery.

III. Zhrnutie vykonaných dôkazov skutkových zistení a procesné prekážky použiteľnosti časti dôkazov.

Znalecký posudok č. 11/2016 p. Ing. F. vypracovaný ku skutku zatajenia veci podľa § 236 ods. 1 Tr. zák. v odpovediach odborných otázok nemal k podstate skutku žiaden význam lebo ho tvoril len ten záver, že v účtovníctve NFS, ktoré mu však za rok 2015 nebolo predložené k posudku sa nenachádzala platba za postúpenie pohľadávok voči EURIDAS z NTL na NFS.

Znalec však na otázku obhajoby potvrdil, že účtovný zápis EURIDAS z 29.5.2015 osvedčuje, že EURIDAS vykazuje z úhrad na NTL a NFS práve pohľadávku vo výške 2.707 € z platby omylom voči NTL a nie voči NFS!

Svedok E. k podstate skutku nevedel uviesť viac, len to, že obdržal platbu od EURIDAS a nevedel si spomenúť na aký účel použil prostriedky z inkasa. Potvrdil že NFS a NTL spolupracovali na prepravách nielen pre Euridas. NFS malo kapacity a vodičov a NTL fakturovalo.

Tento svedok nevedel o postúpení pohľadávok voči EURIDASU a z fakturácie NTL 5 faktúr voči EURIDASU nevedel vysvetliť, či vôbec a aké prostriedky poukázal z NTL na NFS za využívanie kapacít NFS, ktorá v skutočnosti všetky prepravy pre EURIDAS v skutočnosti uskutočnila.

Svedok potvrdil, že NTL len fakturovala ale výkony preprav uskutočnila NFS. O svedkovi bolo zistené, že v minulosti bol odsúdený za krivé svedectvo.

Dôkaz: informácia

Svedok L., okrem toho, že nemal platné splnomocnenie na zastupovanie EURIDAS ako poškodeného, vlastne uvádzal, že sa s obvineným dohodol na úhrade so skontom 5% za úhrady 4 faktúr a požiadal obžalovaného, nech mu pošle číslo účtu, kam posielal úhradu. Svedkove tvrdenia o omyle pri úhradách boli nedôvodné a v rozpore s dôkazmi. Navyiac svedok po predaji spoločnosti na neštandardné osoby už nevedel o poškodených, ktorých predtým zastupoval.

Nárok na náhradu škody v trestnom konaní na súde nebol uplatnený vôbec a preto pokiaľ sa preukázalo, že dôvodom podania trestného oznámenia bolo uhradenie duplicitnej platby poškodenej spol. EURIDAS za stavu, že pohľadávka nebola v civilnom konaní uplatnená na súde, vyvoláva otázku, pre aké dôvody sa začalo stíhanie, keď spoločnosť svoje údajné nároky nechá premlčať a si ich vôbec ani v trestnom konaní nenárokuje.

Z dôkazov svedčiacich proti obvinenému je len výpoveď L. tvrdiaceho že platbu so skontom na NFS poslal omylom čo nezodpovedá ním uskutočneným účtovným zápisom a výpoveď E. ako druhého konateľa z času postúpenia v časti že o postúpení nevedel.

IV. Ultima ratio, materiálny korektív § 10 ods. 2 Tr. zák. neuplatnenie a premlčanie pohľadávky majúcej charakter civilného nároku.

Je skutočnosťou, že konanie obvineného ak by vykazovalo znaky trestného činu zatajenia veci, nemohlo byť v čase spáchania trestného činu (24.3.2015) z dôvodu, že peniaze na účte sa stali vecou až od 01.01.2016. Právna kvalifikácia skutku bola nesprávne aplikovaná.

Skutkové zistenia ustálili, že EURIDAS naozaj poukázal z identických faktúr 2 ale rozdielne úhrady, jednu skôr so skontom 5% na účet N.FS a jednu neskôr bez skonta na účet NTL. Svoj nárok, pokiaľ si neuplatnil na súde a ani nežiadal, aby z prijatej platby na NFS sa v prípade pochybností vysporiadali medzi sebou NFS a NTL uskutočnil ďalšiu úhradu. V danom prípade ide o obchodný spor medzi firmami, do ktorého stavu sa začala angažovať polícia bez toho aby umožnila aby spor medzi spoločnosťami riešil civilný súd. Ide o nerovnováhu v postavení účastníkov bez právneho dôvodu a preto pokiaľ EURIDAS si svoj nárok neuplatnila v civilnom ale ani v tomto konaní na trestnom súde, nemá mať štát konajúci prostredníctvom prokuratúry a súdu záujem zabezpečovať záujmy poškodeného v nepodstatnej výške nárokov v trestnom konaní.

Ide o zneužitie inštitútu trestného konania v obchodných vzťahoch kde trestný súd nie je povolaný riešiť predbežné otázky, ktoré by mal inak riešiť civilný súd vo vzťahu k otázkam dôsledkov postúpenia, z akých kapacít sa uskutočňovala preprava, či sa NFS a NTL medzi sebou vyrovnali a podobne.

Súd rezignoval na vysvetlenie pre aké dôvody neuplatňoval postupy pre nemožnosť aplikácie ultima ratio a materiálneho korektívu na dané konanie.

Na základe uvedeného sa domáhame aby súd pre nekonvalidovateľné vady postupu konania a samotného rozhodnutia napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vrátil vec na nové konania a rozhodnutie so zaujatím právneho názoru.“

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril prokurátor. V písomnom vyjadrení prokurátor uviedol nasledovné:

„V úvode obhajoba namieta, že podkvalifikácia vznesenia obvinenia počas prípravného konania viedla k porušeniu práv na obhajobu v konaní pred súdom a zakladá porušenie čl. 6 Dohovoru, že bola chybná právna kvalifikácia, že neboli dostatočne zistené skutkové okolnosti predmetnej veci a súd sa nezaoberal ťažiskovými dôkazmi prednesenými obhajobou. Poukazuje na neexistenciu úmyslu obžalovaného a neuplatnenie nároku na náhradu škody v trestnom konaní na súde. V závere poukazuje na právny princíp ultima ratio, materiálny korektív a neuplatnenie a premlčanie pohľadávky majúcej charakter civilného nároku.

Vo vzťahu k obhajobou namietanej kvalifikácie skutku, ktorá má byť dôvodom k porušeniu práva na obhajobu uvádzam, že tvrdenie obhajoby je v celku absurdné, pretože preukázateľne nesprávna právna kvalifikácia skutku, pre ktorý bolo obžalovanému vznesené obvinenie nespôsobilé nezákonnosť, pretože konanie obžalovaného spočívajúce v prisvojení finančných prostriedkov, ktoré boli preukázateľne omylom zaslané na bankový účet poškodeným, naplnilo zákonné znaky prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona. Dôvody pre právnu kvalifikáciu skutku ako prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona možno vzhľadom už v dokazovaní právnej kvalifikácie nielen v štádiu pred vznesením obvinenia, ale aj v štádiu po vznesení obvinenia, čo jednoznačne vylučuje názor obhajoby o porušení práva na obhajobu.

Nadväzujúc na to mám za to, že prvostupňový súd vykonal v konaní pred súdom všetky dôkazy potrebné k rozhodnutiu o vine obžalovaného, preto sa nestotožňujem s tvrdením obhajoby o nepreukázaní skutkového stavu veci.

Je potrebné poukázať na skutkové zistenia vyplývajúce z výpovedí svedka poškodeného X. L. - splnomocneného zástupcu poškodenej spoločnosti EURIDAS s.r.o., /do spisu doložená generálna plná moc/, ktorý opakovane a rovnako ako v prípravnom konaní uviedol, že sporné finančné prostriedky, ktoré omylom odoslal prostredníctvom internetbankingu na bankový účet obchodnej spoločnosti obžalovaného NTG FRIGO SLOVAKIA, obžalovaný aj napriek počítačným sľubom nevrátil.

Skutočnosť, že uvedené finančné prostriedky predstavujúce platbu za prepravu realizovanú obchodnou spoločnosťou NTG Transport Logistic, s.r.o. obžalovaný odmietol vrátiť na bankový účet obchodnej spoločnosti EURIDAS s.r.o., vyplýva aj z výpovede svedka a bývalého konateľa obchodnej spoločnosti NTG Transport Logistic, s.r.o., J. E..

Za podstatné považujem upriamiť pozornosť na Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 27.02.2015, ktorú obžalovaný predložil ešte v prípravnom konaní/ upriamujem pozornosť, že v prvotnej obrane sa obžalovaný o existencii tejto zmluvy vôbec nez zmienil, predložil ju až potom, čo mu bolo prvotne vznesené obvinenie/, no predložením tohto dôkazu tvrdí, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávok spoločnosti NTG Transport Logistic, s.r.o. voči dlžníkovi spol. EURIDAS s.r.o. na spoločnosť NTG FRIGO SLOVAKIA. Zmluva teda podľa tvrdenia obžalovaného znamenala, že veriteľom všetkých nárokov dlžníka EURIDAS sa stala spoločnosť NTG FRIGO SLOVAKIA, a teda bola oprávneným príjemcom platby. Obžalovaný uviedol, že Zmluvu o postúpení pohľadávok odoslal prostredníctvom pošty a aj telefonicky spoločnosti EURIDAS, a informoval o tom aj spolu- konateľa J. E.. Obžalovaný tvrdí, že došlo aj k odplate, no nevie sa vyjadriť k jej výške.

Svedok J. E., ale aj svedok poškodený X. L. uviedli, že Zmluvu o postúpení pohľadávok nikdy nevideli / resp. prvýkrát ju videli až na hlavnom pojednávaní, keď im bola predložená k vyjadreniu sa/, a určite im nebola doručená ani inak oznámená.

Autenticita obžalovaným predloženej Zmluvy o postúpení pohľadávky bola spochybnená aj závermi znaleckého posudku Ing. X. F., ktorý konštatoval, absenciu oznámenia o postúpení pohľadávky dlžníkovi /spol. EURIDAS/ a tiež absenciu výzvy postupcu na úhradu pohľadávky.

Teda v súhrne bolo preukázané, že Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 27.02.2015 nebola bez zbytočného odkladu oznámená dlžníkovi /§ 526 odsek 1 Občianskeho zákonníka/, absentuje výzva postupcu na úhradu pohľadávky a nebola preukázaná úhrada odplaty, tak ako sa konštatuje v bode III. Zmluvy.

Nebol teda produkovaný jediný dôkaz o zmene veriteľa, t.j. o vstupe nového veriteľa do už existujúceho záväzku namiesto pôvodného veriteľa.

Vyššie dokázané fakty logicky svedčia pre záver, že obžalovaný Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 27.02.2015 vyhotovil až dodatočne, potom, čo vedel, že mu bolo za daný skutok vznesené obvinenie, a konal tak výlučne v snahe vyhnúť sa trestnoprávnej zodpovednosti.

V súhrne mám za to, že obžalovaný V. F. sa trestného činu podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona dopustil tým konaním, že potom, ako sa do jeho dispozície dostali omylom poukázané finančné prostriedky predstavujúce plnenie, na ktoré preukázateľne nevznikol obchodnej spoločnosti NTG FRIFO SLOVAKIA s.r.o., právny nárok, tieto aj napriek výzvam splnomocneného zástupcu poškodenej spoločnosti EURIDAS s.r.o., odmietol vrátiť, čím po zistení omylu poškodeného konal v príčinnej súvislosti s jeho omylom tak, aby sa na škodu cudzieho majetku obohatil.

Vzhľadom na výšku spôsobenej škody predstavujúcej sumu 1.824,- Eur je miera závažnosti žalovaného skutku vyššia než nepatrná a vzhľadom na protiprávnosť konania obžalovaného je vylúčené posúdenie skutku ako obchodnoprávneho sporu.

Ostatné námietky vznesené obhajobou považujem za nepodstatné vo vzťahu k preukázaniu skutku obžalovanému.

S poukazom na vyššie uvedené navrhujem, aby Krajský súd Trenčín podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného V. F. podané prostredníctvom obhajcu JUDr. D. F. zamietol, pretože nie je dôvodné.“

Na verejnom zasadnutí, konanom o odvolaní obžalovaného, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca obžalovaného sa stotožnil s dôvodmi odvolania a navrhol rozhodnúť v zmysle petitu, uvedeného v písomných dôvodoch odvolania.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z podaného odvolania obžalovaného (č. I. 402) vyplýva, že odvolanie bolo podané voči všetkým výrokom rozsudku okresného súdu. Z vyššie citovaného odôvodnenia odvolací súd ustálil, že obhajoba konkrétne namietala existenciu väd v konaní, ktoré predchádzalo vyhláseniu napadnutého rozsudku okresného súdu (časť I. odôvodnenia odvolania) a správnosť skutkových a právnych záverov okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku, týkajúcich sa posúdenia otázky viny obžalovaného (časť II., III. a IV. odôvodnenia odvolania). V podanom odvolaní (č. I. 402) obhajoba tiež uviedla, že odvolanie smeruje aj voči výrokom o uloženom treste a náhrade škody, pričom odvolací súd z obsahu odôvodnenia podaného odvolania vyvodil, že vadnosť aj týchto výrokov napadnutého rozsudku obhajoba odvodzuje len z nesprávnosti výroku o vine obžalovaného (v zmysle § 321 ods. 3 časť vety za bodkočiarkou Tr. por.), keďže v dôvodoch podaného odvolania k týmto výrokom nie sú v dôvodoch odvolania uvedené žiadne osobitné námietky, ktoré by nemali vzťah k výroku rozsudku okresného súdu o vine obžalovaného.

Vzhľadom na to, že ustanovenie § 321 ods. 1 Tr. por. taxatívne vymedzuje zákonné dôvody, pre ktoré je odvolací súd povinný zrušiť odvolaním napadnutý rozsudok a vzhľadom na to, že obhajoba v podanom odvolaní a ani v jeho dôvodoch neoznačila, pod ktoré zo zákonných dôvodov, uvedených v ustanovení § 321 ods. 1 Tr. por., by mali byť podľa jej názoru subsumované vady, vytýkané v dôvodoch odvolania, odvolací súd na základe vlastnej úvahy ustálil, že v dôvodoch odvolania obžalovaného sú vytýkané vady v zmysle § 321 ods. písm. a), b) a d) Tr. por.

Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo výrokom napadnutého rozsudku, obhajoba v odôvodnení odvolania v podstate namietala, že v prípravnom konaní došlo zo strany orgánov činných v

trestnom konaní k „podkvalifikácii“ skutku, pre ktorý sa v tomto konaní vedie trestné stíhanie, v dôsledku čoho podľa jej názoru malo dôjsť k zásadnému porušeniu práva obžalovaného na obhajobu.

V súvislosti s touto odvolacou námietkou obhajoby odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že trestné stíhanie sa vedie pre skutok (viď najmä ustanovenia § 234 ods. 2 a § 278 ods. 1 Tr. por.) a nie pre právnu kvalifikáciu skutku (viď najmä ustanovenia § 206 ods. 6, § 234 ods. 2, § 278 ods. 3, § 284 ods. 2 Tr. por.). Z obsahu spisového materiálu odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že od začatia trestného stíhania až do vyhlásenia napadnutého rozsudku vrátane je zachovaná totožnosť skutku, pre ktorý sa vedie toto trestné stíhanie. K obhajobou namietanej skutočnosti, že v priebehu trestného stíhania došlo k zmene právneho posúdenia skutku, pre ktorý sa vedie toto trestné stíhanie, odvolací súd uvádza, že išlo o postup zákonodarcom priamo predpokladaný v ustanoveniach § 206 ods. 6, § 234 ods. 2, § 278 ods. 3, § 284 ods. 2 Tr. por.

Pokiaľ obhajoba svoj názor o porušení práv na obhajobu tým, že v priebehu tohto trestného stíhania došlo k zmene právneho posúdenia skutku podľa prísnejšieho ustanovenia zákona, opiera o právne závery „rozsudku Štrasburg z 21.7.2015 vo veci sťažnosti I., G. C 29376/12 a 29384/12 voči Slovenská republika“ (pozn. odvolacieho súdu - zrejme rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva), odvolací súd sa s opodstatnenosťou tejto argumentácie obhajoby nestotožnil. Podľa právneho názoru odvolacieho súdu právne závery Európskeho súdu vo veci I., G. proti Slovenskej republike sa nevzťahujú na prejednávany prípad z dôvodu, že zmeny právneho posúdenia skutku, pre ktorý sa vedie toto trestné stíhanie, objektívne nemali žiadny vplyv na obsah a rozsah práv obžalovaného na obhajobu v tomto trestnom stíhaní. Odvolací súd pritom konštatuje, že v prípade I., G. proti Slovenskej republike sa zistilo zavinené miernejšie právne posúdenie skutku zo strany orgánov príslušných konať v prípravnom konaní, v dôsledku čoho bolo obvinenému v rozpore so zákonom odňatých viac práva na obhajobu, ktoré by mu prislúchali pri správnom právnom posúdení skutku z titulu povinnej obhajoby. O takýto prípad však v prejednanom prípade nejde. Preto odvolací súd považoval vyššie uvedené, obhajobou v odôvodnení odvolania namietané vady konania, predchádzajúce napadnutému rozsudku, za nedôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku okresného súdu, odvolací súd na základe preskúmania veci nezistil v procesnom postupe ani existenciu chýb, ktoré neboli v dôvodoch odvolania vytýkané, ktoré by však odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. S poukazom na uvedené preto odvolací súd nezistil existenciu chýb konania v zmysle § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por.

Na základe preskúmania správnosti samotných odvolaní obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že napadnuté výroky rozsudku okresného súdu sú správne a zákonné. Odvolací súd primárne skúmal správnosť výrokovej časti napadnutého rozsudku, v ktorej bolo rozhodnuté o vine obžalovaného.

V súvislosti s odvolaním obžalovaného namietanou správnosťou hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany okresného súdu, odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda súd prvého stupňa postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje

za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože súd prvého stupňa by nehodnotil správne dôkazy vykonané vo veci samej, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., môže odvolací súd upozorniť súd prvého stupňa len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Na základe preskúmania veci odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu, uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku, boli vykonanými dôkazmi preukázané. Za rozhodné skutkové zistenia považuje odvolací súd preukázanie vykonania v skutkovej vete uvedeného bankového prevodu na účet obchodnej spoločnosti, ktorá nevystavila faktúry a zistenie, že obžalovaný nezabezpečil vrátenie uvedenej platby napriek vedomosti, že táto platba bola zaslaná inej obchodnej spoločnosti, než ktorá vystavila faktúry. Tieto nepochybné skutočnosti nepochybňuje obhajoba ani v dôvodoch odvolania.

Za rozhodné pre posúdenie veci ďalej považuje odvolací súd skutkové zistenie, podľa ktorého v skutkovej vete uvedené faktúry č. 20150001, 20150002, 20150003 a 20150005 vystavila pre poškodenú spoločnosť EURIDAS, s. r. o., spoločnosť NTG Transport & Logistics, s.r.o. Za rozhodné skutkové zistenie tiež považuje odvolací súd nielen skutočnosť, že uvedené faktúry boli bankovým prevodom, zúčtovaným dňa 24.3.2015 (č. I. 9), uhradené spoločnosti NTG FRIGO Slovakia, s.r.o., ale aj tú skutočnosť, že uvedené faktúry boli duplicitne bankovým prevodom, zúčtovaným dňa 16.4.2015 (č. I. 10), uhradené aj spoločnosti NTG Transport & Logistics, s. r. o., teda spoločnosti, ktorá vystavila faktúry.

V prejednávanej veci je tiež bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že platba uvedená v skutkovej vete výrokovej časti napadnutého rozsudku, sa týkala podnikateľskej činnosti obchodných spoločností, ktorá činnosť musí byť tiež v súlade s daňovými a účtovnými všeobecne záväznými právnymi normami. Aby platbu v rámci podnikateľskej činnosti bolo možné účtovať ako daňový výdavok a úhradu dane z pridanej hodnoty dodávateľovi, z účtovného hľadiska musí byť aj účtovne podložené, že tento výdavok bol vynaložený v rámci podnikateľskej činnosti. To znamená, že na to, aby podnikateľ mohol vykonať platbu podľa vystavenej faktúry dodávateľa uplatňovať ako daňovo uznateľný výdavok, musí mať k tomu daňový doklad, osvedčujúci, že platba podľa tejto faktúry bola zaplatená subjektu, uvedenému vo faktúre. Ak by mala byť fakturovaná platba zaplatená inému subjektu, musí mať platiteľ k tomu v jeho účtovníctve doložený aj právny titul. To jednoznačne vyplýva zo zákonom ustanoveného dôkazného bremena daňovníka podľa zákona č. 563/2009 Z. z. v znení neskorších predpisov. Z uvedených dôvodov aj v prípade postúpenia pohľadávky musí byť oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka v podnikateľskej sfére oznámené dlžníkovi takým spôsobom, aby toto oznámenie bolo možné preukázateľným a z hľadiska dôkaznej povinnosti daňovníka v daňovom konaní nepochybným (kvalifikovaným) spôsobom zdokladovať v účtovníctve dlžníka vzhľadom na zákonnú povinnosť podnikateľského subjektu viesť účtovníctvo.

Ako vyplýva z výsledkov vykonaného dokazovania, v konaní nebol produkovaný ani jeden dôkaz, z ktorého obsahu by vyplývala informácia, že spoločnosti EURIDAS, s. r. o., bolo takýmto kvalifikovaným, teda z hľadiska riadneho vedenia účtovníctva tejto spoločnosti účtovne akceptovateľným spôsobom dokladované postúpenie pohľadávky, o ktorom postúpení pohľadávky vypovedal v rámci tohto trestného stíhania až na hlavnom pojednávaní obžalovaný. Pokiaľ obžalovaný na hlavnom pojednávaní tvrdil, že o predmetnom postúpení pohľadávky ústne informoval X. L., odhliadnuc od toho, že nebol produkovaný žiadny dôkaz o čase tejto ústnej informácie, takúto ústnu informáciu podľa právneho názoru odvolacieho súdu nie je možné v rámci podnikateľskej činnosti obchodných spoločností vzhľadom na zákonnú povinnosť viesť účtovníctvo o podnikateľskej činnosti považovať za riadne oznámenie postúpenia pohľadávky podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

V súvislosti s uvedeným odvolací súd považuje za potrebné dodať, že hoci v trestnom stíhaní je dôkazné bremeno na strane obžaloby, toto dôkazné bremeno nemá absolútny charakter, keďže aj obvinený má v trestnom konaní určité dôkazné bremeno, a to napríklad vo vzťahu k ním tvrdenému aliby, neunesenie ktorého dôkazného bremena máva za následok vyvrátenie obvineným tvrdeného aliby ostatnými produkovanými dôkazmi. Keďže v danom prípade obžalovaný neunesol dôkazné bremeno v otázke vzniku právnej povinnosti spoločnosti EURIDAS, s. r. o., uhradiť dlh (podľa tvrdenia obžalovaného na základe postúpenia pohľadávok) spoločnosti NTG FRIGO Slovakia, s. r. o., kvalifikovaným, teda aj z hľadiska účtovníctva spoločnosti EURIDAS, s. r. o., účtovne akceptovateľným oznámením o postúpení

pohľadávky pred zaplatením dlhu spoločnosti NTG Transport & Logistics, s. r. o., ešte pred dňom 16.4.2015, podľa právneho názoru odvolacieho súdu je existencia obžalovaným tvrdenej zmluvy o postúpení pohľadávok (v písomnom vyhotovení dátumovaná dňom 27.2.2015) pre rozhodnutie v tejto veci nevýznamná. Z uvedených dôvodov odvolací súd považoval úvahy okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku ohľadne dátumu písomného vyhotovenia zmluvy o postúpení pohľadávky za nadbytočné a nevýznamné pre posúdenie tejto veci. Nad rámec uvedeného odvolací súd poukazuje aj na to, že neušlo jeho pozornosti, že o postúpení faktúry č. 20150005 by ani teoreticky nebolo možné uvažovať, keďže táto faktúra sa ani neuvádza v obžalovaným predloženom písomnom vyhotovení zmluvy o postúpení pohľadávky (č. I. 215).

Keďže vychádzajúc zo spisového materiálu možno bez potreby hodnotenia dôkazov konštatovať, že v jeho obsahu sa nenachádza ani jeden dôkaz, obsah ktorého by svedčil o riadnom oznámení postúpenia pohľadávky v dobe pred dňom 16.4.2015, kedy došlo k duplicitnému zaplateniu pohľadávky spoločnosti, ktorá vystavila faktúry (spoločnosti NTG Transport & Logistics, s. r. o.), po tomto dátume sú akékoľvek úvahy o postúpení pohľadávky nevýznamné, keďže pohľadávky zanikli ich zaplatením dňa 16.4.2015. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že poškodená spoločnosť sa prostredníctvom svedka L. začala domáhať vrátenia omylom zaslanej platby až po dni 16.4.2015, teda až po uskutočnenom duplicitnom uhradení vystavených faktúr.

Keďže vyššie uvedené skutkové okolnosti prípadu bez akýchkoľvek pochybností vyplývajú z obsahu vykonaného dokazovania a sú v plnom rozsahu súladné s obsahom skutkovej vety napadnutého rozsudku, odvolací súd sa nestotožnil s námietkami obhajoby v odvolaní voči správnosti skutkových zistení okresného súdu. Z uvedených dôvodov odvolací súd nedospel k záveru, podľa ktorého by v prejednávacom prípade boli dané zákonné dôvody pre zrušenie výroku napadnutého rozsudku o vine obžalovaného z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

K uvedenému odvolací súd považuje za potrebné dodať, že pozornosti odvolacieho súdu (na rozdiel od strán konania) neušli zrejme nesprávnosti v odôvodnení napadnutého rozsudku, keď okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku označil za poškodeného X. L., hoci vo výroku je za poškodeného správne označená obchodná spoločnosť EURIDAS, s. r. o. Zrejme celkom nesprávna je formulácia v odôvodnení napadnutého rozsudku, v ktorej okresný súd označuje za poškodeného „J. E.“ (viď. str. 7 predposledný a posledný odsek, pokračujúci na nasledovnej strane). Keďže ide o zrejme nesprávnosti, ktorých zrejmosť vyplýva nepochybne z celého obsahu písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku, pričom tieto nesprávnosti nemajú žiadny vplyv na správnosť výrokovej časti napadnutého rozsudku o vine obžalovaného, ani tieto zrejme nesprávnosti podľa názoru odvolacieho súdu nezakladajú dôvod na zrušenie výroku o vine napadnutého rozsudku z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Z hľadiska obhajobou namietaných vád právneho posúdenia veci (§ 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por.) krajský súd poukazuje na to, že následkom omylom vykonaného bankového prevodu (plnením bez právneho dôvodu), uvedeného v skutkovej vete napadnutého rozsudku, došlo k bezdôvodnému obohateniu spoločnosti NTG FRIGO Slovakia, s. r. o., na úkor poškodenej spoločnosti EURIDAS, s. r. o., o ktorom bezdôvodnom obohatení obžalovaný nepochybne vedel a napriek tomu ako konateľ spoločnosti NTG FRIGO Slovakia, s. r. o., úmyselne odmietal vrátenie omylom vykonanej platby. Toto konanie obžalovaného aj podľa názoru odvolacieho súdu napĺňa pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., teda obžalovaný na škodu cudzieho majetku (majetku spoločnosti EURIDAS, s. r. o.) obohatil iného (spoločnosť NTG FRIGO Slovakia, s. r. o.) tým, že využil niečí omyl (omyl spoločnosti EURIDAS, s. r. o.) a spôsobil tak na cudzom majetku (majetku spoločnosti EURIDAS, s. r. o.) malú škodu (škodu vo výške 1.824,- eur). S poukazom na to, že okresný súd správne uviedol, že obžalovaný využil niečí omyl, teda nekládol obžalovanému za vinu, že by iného uviedol do omylu, odvolací súd nepovažoval za právne významné argumenty obhajoby v dôvodoch odvolania o tom, že obžalovaný žiadny omyl nevyvolal. S poukazom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že v prejednávacom prípade nie sú dané ani obhajobou tvrdené zákonné dôvody pre zrušenie výroku napadnutého rozsudku o vine obžalovaného podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por.

Na základe preskúmania výrokov o treste, uloženom obžalovanému napadnutým rozsudkom v zmysle § 317 ods. 2 Tr. por., odvolací súd dospel k záveru, že trest bol uložený v zákonom ustanovenej trestnej sadzbe, pričom uložený trest nevykazuje znaky neprimeranej prísnosti v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, pri uznaní viny obžalovaného je rozhodnutie podľa § 288 ods.

1 Tr por. pre obžalovaného najpriaznivejším rozhodnutím, aké zákon umožňuje urobiť. Preto odvolací súd nezistil ani danosť dôvodu na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. f) Tr. por.

Na podklade odvolania obžalovaného odvolací súd skúmal aj správnosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z hľadiska existencie prípadných väd, v odvolaní obžalovaného nevytýkaných, ktoré vady by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.